

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 20C/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214230569
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Vladová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1214230569.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Norou Vladovou, v sporovej veci žalobkyne: W. R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č.R. XX, J. zastúpená MARKECHOVA JMJ LEGAL, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Bajkalská 5/C, Bratislava, IČO: 45 606 960, proti žalovanému: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. so sídlom Želetavská 1525/1, Praha 4 - Michle 140 92, Česká republika konajúca prostredníctvom UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Šancová 1/A, Bratislava, Slovenská republika, IČO: 47 251 336 zastúpeným Patakyová, Bartová, Kováčsová, s.r.o., so sídlom Majzonovo námestie 2, Nové Zámky, IČO: 36 855 197, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 132,24 € titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, sumu 746,32 € titulom vynaložených liečebných nákladov, sumu 68,76 € titulom materiálnej škody, sumu 1.000 € titulom nemajetkovej ujmy, a to všetko spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 1.1.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 9.829,05 € od 1.1.2015 do 9.4.2015 a úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.296,64 € od 1.1.2015 do 2.12.2016 všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému sa p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 97,80%, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 31.12.2014 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu za bolesť vo výške 4.226,25 €, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 5.602,80 €, náhradu za účelne vynaložené liečebné náklady vo výške 2.120,42 €, materiálnu škodu vo výške 7.617,60 €, ušlý zisk vo výške 178.825 € ako aj nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,- €, všetko spolu s príslušenstvom.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 13.08.2012 navštívila pobočku žalovaného na Krížnej ulici č.50 v Bratislave (ďalej len „pobočka“). Stúpajúc hore schodmi sa pridriavala schodového madla umiestneného na pravej strane schodiska. Keď sa dostala na úroveň tretieho schodu, madlo sa neočakávane zo steny vytrhlo. Náhle a neočakávané odtrhnutie madia spôsobilo nekontrolovateľný pád žalobkyne strmo smerom dozadu, v dôsledku čoho si bolestivo udrela sedáciu časť tela a zlomila si stavec chrbtice. Žalobkyňa bola s poukazom na jej zdravotné poistenie v Rakúsku prevezená do

polikliniky v Hainburgu s hospitalizáciou v čase od 13.08.2012 do 23.08.2012, v ktorej bolo zistené, že dôsledkom predmetného úrazu utrpela závažné zranenia vrátane zlomeniny jedného zo stavcov chrbtice. Do 20.08.2012 musela žalobkyňa nehybne ležať so zavedeným katétrom. Následne dňa 20.08.2012 jej bol nasadený kovový korzet, ktorý musela nosiť až do 07.11.2012. Po prepustení z nemocnice bola v dôsledku pretrvávajúcich bolestí a obmedzených pohybových možností žalobkyňa 12 týždňov odkázaná na nepretržitú opateru rodiny a tretích osôb, a to so starostlivosťou o seba, domácnosť či s dochádzaním do nemocnice. Po sňatí korzetu musela žalobkyňa absolvovať predpísanú rehabilitáciu, zdravotné cvičenie vo vode a individuálny telocvik a masáže s cieľom zmiernenia bolestí, ktorými trpela, pričom jej bola nasadená aj medikamentózna liečba, ktorá jej spôsobovala tráviace ťažkosti a zaťažovala pečeň. Dňa 06.09.2014 bol v Inštitúte forezných medicínskych expertíz s.r.o. vypracovaný znalecký posudok, v ktorom je popísaná ujma na zdraví, ktorá žalobkyňi vznikla v dôsledku predmetného úrazu, rovnako je v ňom ohodnotená bolestná a sťaženie spoločenského uplatnenia. K úrazu žalobkyne došlo v dôsledku vytrhnutia madla nachádzajúceho sa na stene pred vchodom do predmetnej pobočky, a teda škodlivý následok (poškodenie zdravia) je priamym následkom daného protiprávneho konania predmetnej pobočky. Žalovaný sa k svojmu zavineniu priznal, nakoľko rakúskej zdravotnej poisťovni žalobkyne dobrovoľne plnil a preplatil jej s liečbou spojené a ňou požadované náklady. V zmysle znaleckého posudku je bolestná žalobkyne ohodnotená na 262,50 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na 348 bodov, spolu 610,50 bodov. Žalobkyňa v súvislosti s liečením zranení a následnou rehabilitáciou po predmetnom úraze vynaložila náklady v celkovej výške 2.120,42 €. Materiálna škoda žalobkyne spojená s predmetným úrazom vo výške 7.617,60 € spočíva v poškodení oblečenia, okuliarov, zaplatení storno poplatku po zrušení rezervovanej dovolenky, cestovnom na vyšetrenia a rehabilitácie, v zaplatení súdneho poplatku, zaplatení trov právneho zastúpenia, poplatku za preklady lekárskeho správ a za vypracovanie znaleckého posudku a ekonomickej analýzy. Následkom úrazu bola žalobkyňa nútená pristúpiť k odpredaju obchodných podielov v obchodných spoločnostiach. Následky úrazu spôsobili, že v obchodných spoločnostiach nebola schopná poskytovať služby a pracovať s rovnakým nasadením ako pred úrazom, čo malo priamy a bezprostredný vplyv na jej rozhodnutie ohľadom predčasného predaja spoločností, pričom ušlý zisk jej nebol vykompenzovaný v odpate za predaj obchodných podielov a preto si žalobkyňa uplatňuje ušlý zisk spočívajúci v poklese objemu obrátov v roku 2013, kedy bola spoločníčkou v obchodných spoločnostiach vo výške 42.000,- € a v dôsledku núteného predčasného predaja spoločností uplatňuje časť ušlého zisku za obdobie 13 mesiacov vo výške 136.825,- €, t.j. spolu 178.825,- €. Medzi porušením povinnosti žalovaného a predčasným predajom obchodných podielov žalobkyne existuje príčinná súvislosť. Keby nebola žalobkyňa nútená obchodné podiely predať predčasne, patril by jej zisk až do roku 2016. Úraz predstavoval hlavnú príčinu prevodu obchodných podielov. Rodinný a spoločenský život ako aj medziľudské vzťahy žalobkyne boli v dôsledku úrazu a následnej ujmy na zdraví podstatným spôsobom taktiež negatívne zasiahnuté, pričom v danom prípade ide o zásah takej intenzity a miery závažnosti, že na zmiernenie jeho negatívnych následkov nepostačuje morálna satisfakcia, a preto si žalobkyňa uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 15.000,- €.

3. Po čiastočných úhradách žalovaného a následných späťvzatiach v konaní žalobkyňa požaduje doplatok náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 132,24 €, náklady spojené s liečením v sume 1.988,95 €, materiálnu škodu 2.254,77 €, ušlý zisk v sume 136.825 € a náhradu nemajetkovej ujmy 15.000 €. Hoci jej žalovaný uhradil sumu vo výške 9.829,05 € titulom náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle žaloby, ale nakoľko došlo ku chybe pri výpočte sumy zodpovedajúcej náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, tak požaduje uhradenie zvyšnej časti náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 132,24 €.

4. Žalovaný k podanej žalobe uviedol, že žalobkyňi uhradil sumu zodpovedajúcu uplatnenému nároku na náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, čo žalobkyňa zohľadnila vo svojom čiastočnom späťvzati žaloby. Žalovaný uhradil Sociálnej poisťovni vo Viedni v súvislosti s uplatneným regresným nárokom na náhradu liečebných nákladov sumu 4.069,88 €, a preto má za to, že náklady vyčíslené žalobkyňou sú čiastočne totožné s liečebnými nákladmi vyčíslenými a uplatnenými poisťovňou. Ďalej poukázal na to, že v prípade priznania náhrady trov konania a nároku vo výške 7.617,60 €, t.j. výška materiálnej škody vyčíslenej v žalobe, by došlo k duplicitnému plneniu a bezdôvodnému obohateniu na strane žalobkyne. Cestovné náklady na vyšetrenia a rehabilitácie by mali byť posudzované ako náklady spojené s liečením, ktorých úhrada je predmetom poisťového vzťahu medzi žalovaným a Allianz - Slovenskou poisťovňou, a.s. Žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k materiálnej škode spočívajúcej v poškodení oblečenia a okuliarov. Vo vzťahu k ušlému zisku

uviedol, že nie je preukázané, že ak by žalobkyňa nepreviedla svoje obchodné podiely v spoločnostiach, tak by ich činnosť musela byť ukončená, pričom spoločnosti sú aj v súčasnej dobe aktívne a žalobkyňa je na webovom sídle týchto spoločností prezentovaná ako audítorka pôsobiaca v týchto spoločnostiach. Žalobkyňa previedla obchodné podiely v spoločnostiach pravdepodobne odplatne, pričom odplata za prevod obchodných podielov je kompenzáciou za stratu podielu na zisku uvedených spoločností. Vo vzťahu k nemajetkovej ujme žalovaný uviedol, že sa jedná o požiadavku na duplicitné hodnotenie a odstraňovanie nemajetkovej ujmy, keďže žalobkyňa požaduje náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia ako zákonom definovaného osobitného nároku vo výške 5.602,80 €, pričom poskytnutím tohto plnenia by na strane žalobkyne došlo k bezdôvodnému obohateniu.

5. Intervenient na strane žalovaného - Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. (ďalej len „intervenient“), vo svojom vyjadrení zo dňa 28.11.2016 súdu uviedol, že nakoľko k poškodeniu zdravia došlo dňa 20.07.2012, tak hodnota bodu je vo výške 16,10 €. S poukazom na to, že nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov bol na súde uplatnený až žalobou dňa 31.12.2014, tak pri nárokoch, ktoré vznikli do 31.12.2012 vzniesol námietku premlčania, a to na nárok na náhradu za pobyt v nemocnici 13.08.2012, nároky zo dňa 05.09.2012, 07.11.2012, 22.08.2012 na sumu 32,- €, nárok za starostlivosť zo dňa 14.08.2012, 27.08.2012, 21.09.2012 a 03.10.2012 na sumu 117,03 €, nárok za starostlivosť zo dňa 23.08.2012 na sumu 5,95 €, masáže na sumu 330,- € zo dňa 27.11.2012 a 220,- € zo dňa 03.11.2012, náklady spojené s lístkami do plavárne na sumu 9,50 € zo dňa 11.11.2012, korzet zo dňa 24.09.2012 na sumu 65,- €, lieky zo dňa 07.08.2012 a 24.09.2012 spolu na sumu 34,80 € a zároveň uviedol, že neuznáva nárok žalobkyne na náhradu liekov XANAX a Concor spolu vo výške 35,60 € z dôvodu nepreukázania súvisu s predmetným úrazom. Ďalej uviedol, že v časti cestovného uznáva náhradu vo výške 1.296,64 €, nakoľko náhradu cestovného u znalca či právnikov nemožno považovať za náhradu účelne vynaložených nákladov na liečenie a vo vzťahu k cestovnému príkazu na cesty vykonané v roku 2012 v období od 27.08.2012 do 28.12.2012 vzniesol námietku premlčania.

Materiálnu škodu vo výške 2.744,97 € (pozostávajúce z 582,24 € náklady znaleckého posudku, posúdenie ekonomických strát v sume 576 €, kolký na súd 99,50 €, 59,76 € za preklad lekárskej správy, právne služby v sume 696,47 €, storno poplatok za dovolenku 728 €) neuznáva, nakoľko tieto náklady nevznikli v priamej príčinnej súvislosti so škodou. Ušlý zisk 178.825 € neuznáva. Nedosiahnutie podielu na zisku resp. subjektívne očakávaných výnosov na strane žalobkyne v spoločnostiach je v príčinnej súvislosti s prevodom obchodných podielov na základe zmluvy, ktorý je ako nová okolnosť výlučnou a samostatnou príčinou nedosiahnutia jej výnosov z podnikania spoločnosti. Uplatnený nárok nie je opodstatnený.

6. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu intervenienta zo dňa 20.12.2016 uviedla, že medzi stranami je sporné kedy došlo k vzniku nároku na náhradu za bolesť, teda či v roku 2013 alebo 2014. Podľa ustálenej judikatúry NS SR vyplýva, že nárok na náhradu za bolesť ako aj sťaženie spoločenského uplatnenia vzniká dňom, keď zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený. V predloženej znaleckom posudku je konštatované, že žalobkyňa dňa 21.07.2013 skončila liečbu a od tejto doby možno stav považovať za ustálený najskôr do 1 roka, t.j. 21.07.2014, kedy bolo možné vykonať prvýkrát bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom znalecká organizácia stanovila dátum ustálenia zdravotného stavu žalobkyne ku dňu 21.07.2014 v predmetnom znaleckom posudku, ktorý nebol zo strany žalovaného ani intervenienta rozporovaný a intervenient na jeho základe žalobkyne plnil sumu zodpovedajúcu náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Z uvedeného vyplýva, že nárok na náhradu za bolesť vznikol v roku 2014. S poukazom na uznanie nároku liečebných nákladov v sume 1.296,64 €, berie žalobu v tejto časti späť. S poukazom na účinnú ochranu poškodeného je potrebné okamih plynutia premlčacej lehoty viazať na okamih ukončenia liečby poškodeného. Nesúhlasí s námietkou premlčania v časti liečebných nákladov. Najneskorším termínom kedy sa môže poškodený dozvedieť o škode je ukončenie jeho liečby, t.j. v predmetnom prípade dňa 21.07.2013 a teda nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s liečením sa jej premlčal až dňa 21.07.2015. Nakoľko liečba zdravotných následkov spôsobených predmetným úrazom znemožňovala žalobkyne zaoberať sa uplatňovaním nárokov voči žalovanému tak v prípade, ak by súd ustálil, že jej nároky sú premlčané a vzhľadom na to, že toto premlčanie nezavinila, nakoľko reálne bola zo zdravotných dôvodov v stave tieto nároky si uplatňovať až po skončení liečby, t.j. dňa 21.07.2013, a preto by priznanie účinkov premlčania bolo nepríjemné tvrdom postihom a takýto postup by odporoval dobrým mravom ako aj úmyslu zákonodarcu zabezpečiť účinnú ochranu poškodeného. Vo vzťahu k liekom XANAX a Concor uviedla že tieto lieky jej boli predpísané lekárom v súvislosti s predmetným úrazom na riešenie jej stavov úzkosti, nespavosti, napätia, obáv, stresu a

podráždenosti, t.j. stavu, ktorý u nej nastúpil až po poškodení jej zdravia. K námietke intervenienta k cestovnému vynaloženému na cesty na plaváreň uviedla, že keďže jej plávanie bolo odporučené zo strany lekárov ako prostriedok na nápravu ťažkostí spôsobených jej v dôsledku predmetného úrazu zapríčineného žalovaným považuje tieto náklady za účelne vynaložené.

7. Žalovaný sa stotožňuje s vyjadrením intervenienta a konštatuje, že nárok na náhradu za bolesť vznikol v roku 2013. Vznáša námietku premlčania vo vzťahu k všetkým nákladom za liečenie, ktoré boli žalobkyňou vynaložené do 31.12.2012. Náklady na ročné predplatné do plavárne vo výške 360 €, náklad na pobyt vo wellness St. Martins Therme 17,50 € a náklady z marca 2013 na plaváreň 120 €, neuznáva a vznáša námietku neúčelnosti a nedostatku nevyhnutnosti ich vynaloženia. Vo vzťahu k XANAXU a Concoru taktiež vznáša námietku neúčelnosti a nevyhnutnosti. Náklady 309,51 € (fyzioterapia, vankúš na sedenie, novalgín, tramal, noax, diclobene a aflamil) uhradí Intervenient.

Žalobkyňa požaduje 2.744,97 € ako materiálnu škodu. K nákladom na vypracovanie znaleckého posudku uviedol, že tieto neboli vynaložené účelne a nevyhnutne, keďže poškodený nemá povinnosť nechať za účelom zistenia bodového ohodnotenia poškodenia zdravia vypracovať znalecký posudok. Náklady na vypracovanie posudku ekonomických strát počas PN a v dôsledku trvalých následkov po úraze neboli vynaložené v príčinnej súvislosti s poškodením zdravia, ale v príčinnej súvislosti s prevodom obchodného podielu. Z posudku vyplýva aj skutočnosť, že posúdením obchodných a marketingových aktivít, ktoré majú významný vplyv na budúce obchodné obraty a budúce zisky skupiny podnikov neboli zistené skutočnosti, ktoré by mali vo významnej miere negatívny vplyv na podnikateľské aktivity, z čoho vyplýva, že aj po odchode žalobkyne zo spoločností, tieto prosperovali prijateľným a očakávaným spôsobom. V zmysle uvedeného si žalobkyňa mala túto jej subjektívne vnímanú stratu na zisku v jej spoločnostiach kompenzovať v odplate za prevádzané obchodné podiely. Náklady za právne služby v konaní 12C/140/2013 sú neúčelné. V uvedenom konaní si ich žalobkyňa voči žalovanej neuplatnila. Vo vzťahu k nákladom na preklad lekárskeho správ a na storno poplatkov za dovolenku vzniesol námietku premlčania. K nároku na náhradu materiálnej škody žalobkyňa nepredložila položkovú špecifikáciu tohto nároku, pričom náklady na vypracovanie znaleckého posudku považuje za neúčelné a nie nevyhnutné. Náklady na vypracovanie posudku ekonomických strát, náklady za súdny poplatok a trovy právnej služby v inom konaní žalovaný neuznáva, rovnako náhrady cestovných výdavkov za cesty k znalcom a právnikom. Obdobne nárok žalobkyne na ušlý zisk a náhradu nemajetkovej ujmy žalovaný neuznáva.

8. Súd sa oboznámil s tvrdeniami strán sporu ako aj nimi predloženými listinnými dôkazmi a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

9. Zo znaleckého posudku č. 198/2014 vypracovaného inštitútom forenzných medicínskych expertíz s.r.o., zo dňa 06.09.2014 vyplýva, že následkom úrazu, ktorý žalobkyňa utrpela dňa 13.08.2012 v pobočke UniCredit banky na Krížnej ulici č. 40 v Bratislave, jej bolo priznané bodové hodnotenie bolestného v priamej súvislosti s úrazom v hodnote 262,50 bodov. Za sťaženie spoločenského uplatnenia v priamej súvislosti s úrazom jej bolo určené bodové hodnotenie 348,00 bodov. V zmysle znaleckého posudku žalobkyňa ukončila liečbu dňa 21.07.2013 absolvovaním kúpeľnej liečby a od tejto doby možno jej stav považovať za ustálený najskôr do 1 roka, t.j. do 21.07.2014, čo je dátum kedy bolo možné vykonať prvýkrát bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia za úraz.

10. Z kópie listiny spoločnosti CSS AUDIT, spol. s r.o., adresovanej žalobkyňi označenej ako „Posúdenie ekonomických strát počas práceneschopnosti a v dôsledku trvalých následkov po úraze“, zo dňa 25.06.2014 vyplýva, že na základe podkladov, ktoré poskytla žalobkyňa možno konštatovať, že v období od augusta 2011 do decembra 2012 nedošlo náhradou pracovného výkonu p. Klárik v skupine podnikov, prípadne jeho eliminovaním k zjavnému poškodeniu podnikateľských aktivít skupiny, nakoľko ziskovosť v období jej práceneschopnosti sa neznížil v porovnaní s obdobím prechádzajúceho roku. Obdobne negatívny vplyv nebol zistený ani pri obchodných a marketingových aktivitách. Čistý priemerný podiel žalobkyne na ušlom zisku bol vypočítaný na sumu 17.600 €. Z dôvodu predčasného ukončenia účasti žalobkyne na podnikateľských aktivitách skupiny celkovo za tri roky stratila 378.900 € na čistom zisku.

11. Z lekárskej správy kliniky v Hainburg an Donau, zo dňa 23.08.2012 vyplýva, že žalobkyňa bola hospitalizovaná od 13.08.2012 do 23.08.2012.

12. Z fotokópie pokladničného dokladu z kliniky v Hainburg an der Donau zo dňa 23.08.2012 vyplýva, že žalobkyňa uhradila sumu 123,53 €. Za RTG snímky dňa 22.08.2012, 07.11.2012 a 05.09.2012 žalobkyňa

zaplatila dokopy 32 €. Faktúrami vystavenými SVA v Rakúsku zo dňa 23.01.2013 a 17.10.2012 boli žalobkyni vyúčtované náklady v sume 132,87 €. Za fyzioterapiu v dňoch 14.11.2013, 03.12.2013 a 18.12.2013 žalobkyňa uhradila dokopy 210,00 €. Faktúrou č. 21102 vystavenou Jozefom Hruzikom zo dňa 27.11.2012 boli žalobkyni vyfakturované liečebné masáže v celkovej sume 330 € a dňa 03.11.2012 faktúrou č. 21101 v sume 220 €. Za ďalšie rehabilitácie v dňoch 15.12.2013, 06.03.2013, 11.11.2012 a 02.10.2013 žalobkyňa uhradila sumu 507 €. Za fyzioterapiu zaplatila žalobkyňa dňa 26.03.2013 sumu 340 €. Za zdravotnícku pomôcku - korzet, zaplatila žalobkyňa dňa 24.09.2012 sumu 65 € a za podporný vankúš dňa 22.04.2014 sumu 62,90 €. Z ďalších pokladničných dokladov z lekární z 08/2012, 18.03.2014, 25.04.2014, 15.07.2014 a 24.07.2014 vyplýva úhrada za lieky v sume 501,77 € a z dokladov zo dňa 03.10.2013, 25.06.2013, 12.06.2013, 15.10.2013, 11.11.2013, 19.02.2013 a 17.04.2013 v sume 946,14 €. Z pokladničných dokladov vyplýva hodnota poškodených vecí žalobkyne následkom úrazu v celkovej sume 987,42 €. Žalobkyňa súdu tiež predložila doklady preukazujúce náklady za parkovanie v Hainburg an der Donau v roku 2012 a 2013. Z cestovného príkazu žalobkyne vyplýva vyúčtovanie ciest k lekárom a na rehabilitácie v roku 2014 v sume 648,62 €, v roku 2013 v sume 861,17 € a v roku 2012 v sume 292,93 €. Za vypracovanie znaleckého posudku č. 198/2014 žalobkyňa uhradila sumu 582,24 € a za vypracovanie ekonomickej analýzy uhradila 576,00 €. Dňa 16.10.2013 uhradila žalobkyňa poštové kolky v sume 99,50 €. Za preklad lekárskej správy z nemeckého do slovenského jazyka uhradila dňa 17.09.2012 sumu 59,76 €. Za právne zastúpenie JUDr. Denisou Jánošíkovou vo veci vymáhania škody voči žalovanému uhradila žalobkyňa dňa 28.07.2014 sumu 696,47 € a za právne poradenstvo v súvislosti s uplatnením nároku na náhradu škody advokátskou kanceláriou MARKECHOVA LEGAL s.r.o., uhradila dňa 16.09.2014 sumu 1.944,00 €. Za storno objednanej dovolenky v Turecku v období od 25.08.2012 do 09.09.2012 uhradila žalobkyňa dňa 11.11.2012 sumu 678,00 €.

13. Zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 23.12.2013 žalobkyňa ako prevádzajúca previedla 100% obchodný podiel na spoločnosti RECTE AUDIT s.r.o. (ďalej len „RA“) na spoločnosť VGD-AVOS AUDIT s.r.o., ďalej ako komanditista spoločnosti RECTE AUDIT DAT, k.s., (ďalej len „RAD“) previedla odplatne na nadobúdateľa J. F. časť svojho vkladu vo výške 250 € a na nadobúdateľa W.. C. Š. časť vkladu vo výške 250 €. Zostatok vkladu vo výške 164 € previedla na nadobúdateľa W.. R. C.. Podľa bodu 3.6. predmetnej zmluvy, sa žalobkyňa po prevode obchodných podielov stala prokuristom spoločnosti RA a RAD a to na dobu určitú až do splatenia celej kúpnej ceny za prevod obchodných podielov.

Podľa bodu 3.9. po aktívnom ukončení činnosti žalobkyne v spoločnosti RA a RAD nadobúdatelia majú záujem na ďalšej spolupráci tak, aby naďalej žalobkyňa sprostredkovala obchody pre spoločnosti za odplatu 10% z tržieb za prvý rok spolupráce so sprostredkovaným klientom.

Všetky prevody v zmysle zmluvy boli vykonané odplatne, pričom kúpna cena a podmienky jej úhrady sú predmetom osobitnej dohody o cene.

14. Oznámením zo dňa 25.11.2016 vstúpila spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., do konania v postavení intervenienta na strane žalovaného, nakoľko žalovaný má u intervenienta uzatvorenú poisťovnú zmluvu č. 410002660, ktorej predmetom je poisťenie zodpovednosti za škodu.

15. Žalobkyňa pred súdom uviedla, že úraz utrpela pri tom, ako išla po schodoch v pobočke banky. Opierala sa o zábradlie, ktoré sa vytrhlo zo steny a spadla na chrbticu. Bol jej zistený zlomený stavec, hospitalizovaná bola v auguste 2012. Bol jej vyhotovený korzet a bola prepustená do domácej liečby. Následne išla na kúpeľnú liečbu. Bolo zistené, že má poranenú aj dolnú časť chrbtice. Pádom na schodoch sa spustila reťazová reakcia zdravotných problémov. Zranenie spôsobilo aj psychický problém, bojí sa chôdze po schodoch. Nemôže sa starať o vnúčatá ako by si predstavovala, nevie sa zohnúť, dvíhať a prenášať bežné veci.

V roku 1991 založila tri spoločnosti - účtovnú, audítorskú a daňovú poradenskú. Spoločnosť veľmi napredovala, mala veľa zahraničných klientov. Veľa cestovala, pohybovala sa v rámci Európy. Po tom ako nastúpil do firmy C.. T., dohodli sa na jej postupnom odchode zo spoločnosti keď bude mať 70 rokov. Pracovali spolu 14 rokov. Boli dohodnutí, že v roku 2016 prevedie firmu hlavne na C.. T. a už vtedy boli dohodnutí, že 2 roky bude v spoločnosti figurovať. Ku predaju spoločnosti došlo v dôsledku zlého zdravotného stavu, v práci bola zodpovedná za spoločnosť aj zamestnancov. Za predaj spoločnosti dostala len to, na čom sa dohodli, teda cenu za obchodný podiel, ktorá jej bola vyplatená riadne a včas. Kúpna cena bola vypočítaná na základe predchádzajúcich 3 rokov, je však dôverná a bez súhlasu zúčastnených strán ju nemôže zverejniť.

Na otázku žalovaného, ako je možné že v roku 2013 v spoločnosti aj tak rástol zisk, uviedla, že išlo o rozbehnutú a zabehnutú spoločnosť.

16. Z výsluchu svedka J. T. vyplynulo, že v spoločnosti so žalobkyňou pracoval od roku 1999 na rôznych pozíciách, pričom v roku 2011 uzatvorili ústnu dohodu o tom, že bude jej nástupcom. Dohodli sa, že keď bude mať 40, teda v roku 2016, spoločnosť preberie tak, že odkúpi obchodné podiely. Spoločnosť mala v tom čase cca 20 zamestnancov, svedok sa zameriaval na exekutívu, žalobkyňa na prácu s klientmi. Po úraze žalobkyne zostal chod celej spoločnosti na ňom, čo sa dlhodobo nedalo ľahať. Z toho dôvodu dospeli k tomu, že žalobkyňa predala obchodné podiely. Po úraze žalobkyňa vo firme nefungovala vôbec, bola PN. Keď už prichádzala, nevykonávala odbornú robotu. Pred úrazom bola veľmi vitálna, po úraze sa to nedá povedať ani porovnať. Cenu za prevod obchodného podielu svedok odmietol uviesť, nakoľko ju žalobkyňa nechce zverejňovať.

17. Z dôvodu čiastočných úhrad žalovaným žalobkyňou uplatnených nárokov, súd konanie uznesením zo dňa 19.08.2015, č.k.: 20C/72/2014-188, právoplatným dňa 18.09.2015, zastavil v časti uplatnenej náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 9.829,05 € a zmenil žalobný petítik, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni dlžnú časť náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 132,24 €, náhradu za účelne vynaložené liečebné náklady vo výške 3.583,15 €, materiálnu škodu vo výške 2.744,97 €, ušlý zisk vo výške 178.825 €, ako aj nemajetkovú ujmu vo výške 15.000 €, všetko spolu s úrokom z omeškania od 01.01.2015 až do zaplatenia, ako aj úrok z omeškania vo výške 5,5 % zo sumy 9.829,05 € od 01.01.2015 do 09.04.2015, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

18. Po právnej stránke posúdil súd vec nasledovne:

Podľa § 28 ods. 1 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR číslo 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len „vyhláška“), pri každej pochôdznej ploche stavby, kde je nebezpečenstvo pádu osôb a ku ktorej je možný prístup osôb, sa musí zabezpečiť ochranným zábradlím, prípadne inou zábranou, ktorá musí bezpečne odolávať zaťaženiu pôsobiacemu vo vodorovnom aj zvislom smere.

Podľa § 28 ods. 8 vyhlášky, šikmé zábradlie schodišťa a šikmej rampy musí sa zabezpečiť madlom umiestneným vo výške najmenej 900 mm a najviac 1 200 mm. Pri stavbe určenej na pobyt detí do šiestich rokov sa navyše musí umiestniť madlo vo výške najmenej 400 mm a najviac 500 mm a do dvanástich rokov vo výške najmenej 600 mm a najviac 700 mm. Držadlo zábradlia nesmie mať ostré hrany ani výstupy.

Podľa § 10 vyhlášky Slovenského úradu bezpečnosti práce číslo 59/1982 Zb., ktorou sa určujú základné požiadavky na zaistenie bezpečnosti práce a technických zariadení, výrobné a prevádzkové budovy sa musia udržiavať v stave, ktorý neohrozuje bezpečnosť osôb.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 11 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie, pokiaľ by sa nezдалo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazové odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 445 Občianskeho zákonníka, strata na zárobku ku ktorej došlo pri škode na zdraví uhradzuje sa peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval.

Podľa § 446 Občianskeho zákonníka, náhrada straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa uhrádza peňažným dôchodkom vo výške rozdielu medzi priemerným zárobkom poškodeného, ktorý dosahoval pred vznikom škody, a náhradou, ktorá bola poškodenému vyplatená v dôsledku choroby alebo úrazu podľa osobitných predpisov.

Podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z., o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „zákon o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia“), sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, sa náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Podľa § 5 ods. 1 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 2 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na celé desiatky korún smerom nahor.

Podľa § 5 ods. 4 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, poskytovateľ náhrady a poškodený môžu uzatvoriť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to aj nad výšku náhrady ustanovenú týmto zákonom, najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods. 5;

Podľa § 6 ods. 3 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, poškodený je oprávnený uplatniť nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, ak sa podal návrh na uzatvorenie dohody podľa odseku 1 a do troch mesiacov od jeho podania sa neuzatvorila dohoda podľa odseku 1 a neuspokojili sa nároky poškodeného.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

Podľa § 8 ods. 4 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia sa lekársky posudok vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

19. Po vykonanom dokazovaní a s ohľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne je sčasti dôvodná.

20. Náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sú dve relatívne samostatné zložky náhrady škody na zdraví, ktoré majú slúžiť na to, aby si poškodený mohol obstarat' náhradné pôžitky na vyrovnanie prežitých a prežívaných utrpení, strastí a kompenzovanie životných obmedzení vyvolaných úrazom. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia určená na základe počtu bodov ustanoveného v lekárskom posudku predstavuje jednorazové odškodnenie za nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho osobných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. Výška konkrétneho odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia závisí teda jednak od ohodnotenia v lekárskom posudku, jednak od toho, či a v akom rozsahu a s akými prejavmi došlo k zmene stavu pred vznikom škody a po ňom. Pre správne určenie výšky tohto odškodnenia je nevyhnutné najskôr zistiť, aké mal poškodený predpoklady pre svoje uplatnenie v živote a v spoločnosti pred vznikom škody, a aké predpoklady má po vzniku škodlivej udalosti. Z porovnania týchto predpokladov možno potom vyvodit' záver, či a do akej miery boli touto udalosťou zúžené alebo stratené možnosti uplatnenia sa v živote a v spoločnosti. Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia má vo svojej podstate predstavovať náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre život a životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. Sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodňuje vtedy, ak má škoda, resp. ujma na zdraví preukázateľne trvalé a výraznejšie nepriaznivé dôsledky na životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh. Je ním treba rozumieť jednak vylúčenie či obmedzenie účasti poškodeného na plnom osobnom a rodinnom, spoločenskom, politickom, kultúrnom a športovom živote, jednak sťaženie či dokonca priamo znemožnenie výkonu či voľby povolania, voľbu životného partnera, prípadne možnosti ďalšieho sebavzdelávania. Preto je súd povinný v konaní vždy skúmať, aké predpoklady mal pre životné a spoločenské uplatnenie poškodený pred vznikom škody.

21. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ust. § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka a nároky na náhradu škody za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 44 sú samostatné právne prostriedky ochrany fyzickej osoby. Občiansky zákonník v ust. § 420 ods. 1, 2 a § 444 upravuje podmienky pre priznanie a odškodnenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia. Na druhej strane v ust. § 13 a nasl. sú vymedzené zákonné podmienky na priznanie práva na náhradu nemajetkovej ujmy, či už vo forme morálneho zadosťučinenia alebo vo forme finančného zadosťučinenia. Súd pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy musí mať preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 a to najmä z hľadiska intenzity trvania rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých na postavení navrhovateľov v rodine a v spoločnosti, resp. okolnosti, ktoré majú nepriaznivé následky na zdraví navrhovateľa. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy určuje súd, pričom výška peňažného zadosťučinenia musí byť primeraná, avšak je predmetom voľnej úvahy súdu. Pri určovaní sumy nemajetkovej ujmy musia všeobecné súdy zároveň zohľadňovať svoju vlastnú rozhodovaciu činnosť, a teda v súlade s princípom rovnosti rozhodovať v porovnateľných veciach rovnako a v ich judikatúre by tak mal existovať vzťah priamej úmernosti medzi závažnosťou ujmy a

výškou priznanej náhrady (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 288/2017 z 5. decembra 2017).

22. Medzi stranami nebolo sporné a súd má za preukázané, že dňa 13.08.2012 došlo k úrazu žalobkyne na schodoch pred pobočkou žalovaného v dôsledku uvoľnenia madla zo steny, čím bola založená zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu. Na tom základe vznikla žalovanému povinnosť uhradiť žalobkyni uplatnený nárok na náhradu škody. Túto skutočnosť žalovaný nepopieral a preto ani nebola predmetom dokazovania v tomto konaní. Žalobkyňa si uplatnila náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré jej žalovaný vyplatil na základe znaleckého posudku. Žalobkyňa v priebehu konania brala postupne žalobu čiastočne späť aj v ostatných uplatnených nárokoch a to s poukazom na ďalšie čiastkové plnenia žalovaného či intervenienta a na základe uznania niektorých žalovaným či intervenientom uplatnených námietok premlčania.

23. Čo v predmetnom konaní medzi účastníkmi zostalo sporné, bola hodnota jedného bodu náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, keďže žalovaný má za to, že tento nárok žalobkyni už v celosti vyplatil, sporná bola tiež výška ušlého zisku žalobkyne, tiež skutočnosť, či žalobkyni vznikol aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Sporným medzi stranami zostala aj otázka premlčania niektorých nárokov uplatňovaných v časti žalobkyňou vynaložených liečebných nákladov ako aj výška materiálnej škody a opodstatnenosť niektorých nárokov v tejto časti.

24. Pokiaľ teda ide o otázku náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, v znaleckom posudku vypracovanom Inštitútom forenzných medicínskych expertíz, s.r.o., znalci v otázke určenia, od akého dátumu je podľa zdravotnej dokumentácie možné považovať navrhovateľkin zdravotný stav za ustálený, t.j. určiť okamih, kedy už bolo možné vyhotoviť lekársky posudok o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia, teda kedy došlo k momentu ustálenia následkov úrazu, uviedli, že liečba poškodennej sa skončila dňa 21.07.2013 absolvovaním kúpeľnej liečby v súvislosti s predmetným úrazom. V danom prípade, vychádzajúc zo znaleckého posudku ako aj z vyššie citovaného ustanovenia § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., vplyva, že je potrebné odlišovať moment, kedy bolo možné vykonať bodové ohodnotenie v časti bolestného a kedy v časti sťaženia spoločenského uplatnenia. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu za bolesť, zdravotný stav bol ustálený absolvovaním kúpeľnej liečby dňa 21.07.2013. Týmto dátumom a teda ustálením zdravotného stavu žalobkyne bolo možné posúdiť bolestné za úraz spôsobený v roku 2012. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1 za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor. Keďže nárok na náhradu za bolesť vznikol v roku 2013, rozhodujúce sú 2% priemernej mesačnej mzdy pre rok 2012, čo predstavuje sumu 16,10 €. Keďže počet priznaných bodov žalobkyni v časti náhrady za bolesť predstavoval 262,50 bodu, žalobkyňa má v tejto časti nárok na náhradu $262,50 \times 16,10 = 4.226,50$ €, ktoré jej už boli vyplatené.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, vychádzajúc z vyššie uvedeného, takúto náhradu je možné určiť najskôr do 1 roka od ustálenia zdravotného stavu žalobkyne, teda najskôr 21.07.2014 (kúpeľnú liečbu žalobkyňa ukončila 21.07.2013). Uvedené priamo súvisí s typom ako aj závažnosťou poranení žalobkyne, inými slovami, až s odstupom primeraného času od ustálenia zdravotného stavu možno posúdiť, aký vplyv malo spôsobené zranenie na spoločenské uplatnenie žalobkyne. Samotný znalecký posudok s uvedeným korešponduje, keďže bol vypracovaný dňa 06.09.2014, teda až po 21.07.2014. Pokiaľ teda až po tomto dátume možno v zmysle znaleckého posudku určiť sťaženie spoločenského uplatnenia, pre výpočet náhrady je potrebné vychádzať z 2% priemernej mesačnej mzdy predchádzajúceho roka, teda roka 2013, čo predstavuje sumu 16,48 €. Keďže počet priznaných bodov žalobkyni v časti sťaženia spoločenského uplatnenia predstavoval 348,00 bodu, žalobkyňa má v tejto časti nárok na náhradu $348,00 \times 16,48$, čo predstavuje sumu 5.735,04 €, z ktorej jej už bolo žalovaným vyplatené 5.602,80 €. Žalobkyňa má teda nárok na doplatenie 132,24 €. V tejto súvislosti je pravdou aj tvrdenie žalobkyne, že pri výpočte náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v žalobe došlo k chybe vo výpočte, keďže už v samotnej žalobe v súvislosti s náhradou za sťaženie spoločenského uplatnenia vychádzala z bodového hodnotenia 1 bod 16,48 €.

25. Žalobkyňa si v konaní ďalej uplatňovala náhradu za ušlý príjem vo výške 17.600 € a za ušlý zisk vo výške 136.825 €. V danom prípade sa má jednať o ušlý zisk zo spoločností RECTE DAT k.s. (ktorá bola v zmysle zápisu v obchodnom registri zrušená a zlúčená so spoločnosťou RECTE AUDÍT DAT, k.s. dňa 06.12.2013), RECTE AUDÍT s.r.o. (ktorá bola v zmysle zápisu v obchodnom registri zrušená a zlúčená so spoločnosťou VGD - AVOS AUDIT s.r.o. dňa 01.01.2016) a RECTE AUDÍT DAT, k. s.

V zmysle § 97 ods. 1 Obchodného zákonníka sú na obchodné vedenie komanditnej spoločnosti oprávnení iba komplementári. V spoločnosti RECTE AUDÍT DAT, k.s. bol v čase úrazu žalobkyne komplementárom spoločnosť RECTÉ AUDIT, spol. s.r.o., kde jediným spoločníkom aj konateľom bola žalobkyňa. V čase úrazu žalobkyne však uvedená spoločnosť mala udelenú prokúru pani Zuzane Steiner a to už od 05.09.2007, ktorá mala oprávnenie konať za spoločnosť samostatne. V čase úrazu žalobkyne ako aj v čase jej následnej pracovnej neschopnosti tak nebol chod uvedených spoločností bezprostredne ohrozený či obmedzený.

Súd je v časti uvedených žalobkyňou uplatnených nárokov názoru, že žalobkyňa dostatočne nepreukázala, že by spoločnosti, v ktorých žalobkyňa figurovala, vykázali straty v dôsledku jej absencie, ani že k prevodu obchodných podielov v jednotlivých spoločnostiach došlo v dôsledku jej úrazu. Súd nijakým spôsobom nepopiera, že spôsobený úraz výrazne ovplyvnil život žalobkyne, nemožno však spájať jeho dopady na jej pracovný a súkromný život. Tieto treba zásadne odlišovať, pričom pokiaľ ide o život súkromný, žalobkyňa sa aktívne a vitálne venovala svojim vnúčatám, záhradke či cestovaniu, v tejto časti možno badať zmenu životného štýlu žalobkyne po úraze. Pokiaľ však ide o pracovnú sféru života, treba vziať do úvahy vek žalobkyne v čase úrazu (64rokov), jej profesionálnu kariéru, vybudované postavenie a renomé, kedy žalobkyňa rozhodne nebola v postavení budovania si začínajúcej kariéry, nerozbehnutých spoločností, či potreby dokazovania svojich schopností ostatnému manažmentu spoločností či klientom. Žalobkyňa síce bola nútená byť niekoľko mesiacov PN, ako však už bolo uvedené vyššie, keďže žalobkyňa patrila k vrcholovému manažmentu uvedených spoločností, ich každodenný chod, náplň práce ako aj stabilita ich postavenia na relevantnom trhu neboli v čase jej neprítomnosti ohrozené, nakoľko všetky spoločnosti disponovali kvalifikovaným personálom, ktorý sa s neprítomnosťou žalobkyne dokázal v plnej miere vysporiadať o čom svedčia ekonomické výsledky spoločností v čase absencie žalobkyne. Samotná žalobkyňa ako aj svedok C.. T. vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedli, že spoločnosti boli zabehnuté a mali svoju stabilnú klientelu. Pokiaľ ide o hypotetické následky dočasnej neúčasti žalobkyne v spoločnostiach počas jej PN, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva, teda napr. nemožnosť vyhľadávať nových klientov, obava zo straty zazmluvnených klientov či ohrozenie povestí spoločností, možno konštatovať, že tieto sa nepotvrdili a neboli preukázané, rovnako ako nebola preukázaná strata týchto predovšetkým mentálnych schopností žalobkyne po jej návrate do práce, ktoré boli podľa žalobkyne jedným z hlavných predpokladov predaja jej obchodného podielu.

V roku 2013 sa žalobkyňa rozhodla predat' svoje obchodné podiely C.. T., pričom cenu za prevod odmietla súdu uviesť. Súd tak nemôže posúdiť aké nároky týkajúce sa predchádzajúcich ako aj budúcich ekonomických výsledkov spoločnosti boli v odmene za prevod obchodného podielu žalobkyňi vykompenzované. Zmluvou o prevode obchodného podielu sa nekupuje spoločnosť, kupuje sa určitá účasť na spoločnosti zodpovedajúca účasti prevádzateľa na spoločnosti. Cena za prevod je plne ponechaná na úvahe zmluvným stranám, je však bežnou praxou, že pri takýchto zmluvách sa zohľadňuje ekonomická situácia spoločnosti, zisky spoločnosti za posledné obdobia, jej vybudované meno v danom odvetví ako aj očakávané zisky v budúcnosti. Keďže žalobkyňa si neželala súdu uviesť cenu prevodu a súd tak nemôže posúdiť opodstatnenosť jej nárokov, jej nároky pôsobia špekulatívne. Obzvlášť ak bol prevádzaný obchodný podiel renomovanej spoločnosti, preto jej s ohľadom na uvedené súd ich náhradu nepriznal. Súd dospel v tejto časti k záveru, že žalobkyňa nepreukázala príčinnú súvislosť medzi predajom obchodných podielov a predmetným úrazom.

26. Pokiaľ ide o ušlý zisk 178.825 €, žalobkyňa si uplatňuje uvedenú sumu len na základe ekonomickej analýzy, ktorú vypracovala spoločnosť CCS AUDIT, spol. s.r.o., ktorá však podľa názoru súdu dospela k uvedenej sume na základe hypotetických, neprehľadných a nejasných údajov, ktoré boli predložené samotnou žalobkyňou a nevyplýva z nej, z akých údajov vlastne ekonomická analýza vychádza, dokonca na tieto údaje ani priamo neodkazuje. Súd tak nemôže posúdiť jej objektívnosť a správnosť, keďže žalobkyňa žiadny ďalší dôkaz v súvislosti s posúdením odôvodnenosti výšky žiadaného ušlého zisku nepredložila. Pokiaľ žalobkyňa žiada priznať ušlý zisk, tento je možné pomerne presne vypočítať na základe ekonomických výsledkov spoločnosti v rozhodnom období, účtovných závierok, daňových priznaní spoločnosti, vnútorných dokumentov spoločnosti upravujúcich rozdelenie zisku medzi jej

spoločníkov, či iných relevantných listinných dôkazov, berúc do úvahy odvodové povinnosti žalobkyne v predmetnom období.

Žalobkyňa svoj nárok na ušlý zisk odôvodňovala aj v súvislosti so stratou príležitosti získať nových klientov. Súdu však v tejto súvislosti nie je zrejmé, prečo v takom prípade nenavrhol s tým súvisiace dôkazy, napr. vypočúť svedkov - zamestnancov spoločnosti, prečo nepredložila žiadny dôkaz o objeme získaných a zazmluvnených klientov v období posledných piatich rokov pred úrazom a pod. Súd bez relevantných dôkazov o týchto tvrdeniach nemohol overiť ich správnosť a relevantnosť uplatnených nárokov. Žalobkyňa tiež nekonzistentne s ekonomickou analýzou v jej časti 17.600 € hovorí najskôr o ušlom príjme, následne je táto čiastka súčasťou ušlého zisku, pričom súdu nie je zrejmé či sa má jednať o ušlú mzdu alebo podiel na zisku spoločnosti. Podľa názoru súdu tieto dva nároky treba zásadne rozlišovať a právo na ich nárok vzniká na základe značne odlišných skutočností. Berúc do úvahy celý uplatnený nárok ušlého zisku 178.825 €, bolo v záujme žalobkyne dôkazy k vyššie uvedeným skutočnostiam súdu preukázať a uniesť tak v tejto časti dôkazné bremeno dokazujúc, že žiadaný ušlý zisk/ušlý príjem skutočne vznikol v predmetnej sume. Súd konštatuje, že žalobkyňa v tejto časti neuniesla dôkazné bremeno opodstatnenosti výšky žiadaného ušlého príjmu, preto jej túto náhradu nebolo možné priznať.

27. Ďalším sporným nárokom medzi stranami sporu bol nárok žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ust. § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka a nároky na náhradu škody za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 44 sú samostatné právne prostriedky ochrany fyzickej osoby. Občiansky zákonník v ust. § 420 ods. 1, 2 a § 444 upravuje podmienky pre priznanie a odškodnenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia. Na druhej strane v ust. § 13 a nasl. sú vymedzené zákonné podmienky na priznanie práva na náhradu nemajetkovej ujmy, či už vo forme morálneho zadosťučinenia alebo vo forme finančného zadosťučinenia. Tento nárok je potrebné posudzovať z hľadiska intenzity trvania rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých na postavení navrhovateľov v rodine a v spoločnosti, resp. okolnosti, ktoré majú nepriaznivé následky na zdraví navrhovateľa. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy určuje súd, pričom výška peňažného zadosťučinenia musí byť primeraná, avšak je predmetom voľnej úvahy súdu. Právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe, z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene alebo nezavinene, vedome alebo nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bo spôsobil vyvolať ohrozenie alebo nerušenie chránených osobnostných práv fyzickej osoby. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy musí mať súd preukázané, že existujú okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa §13 ods. 1, najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých poškodenému vzhľadom na jeho postavenie v rodine a spoločnosti. Pri určovaní sumy nemajetkovej ujmy musia všeobecné súdy zároveň zohľadňovať svoju vlastnú rozhodovaciu činnosť, a teda v súlade s princípom rovnosti rozhodovať v porovnateľných veciach rovnako a v ich judikatúre by tak mal existovať vzťah priamej úmernosti medzi závažnosťou ujmy a výškou priznanej náhrady.

28. Z dôvodu, že vzniknutý úraz mal značne nepriaznivý vplyv najmä na súkromný život žalobkyne, ktorý musel byť podstatným spôsobom zmenený, pričom intenzita a trvanie rozsahu nepriaznivých následkov spôsobila žalobkyňi následky, s ktorými sa musí aj po ukončení PN vysporiadať, a ktoré ju donútili nepriaznivým spôsobom zmeniť jej aktívny životný štýl, čo malo neblahý vplyv na jej dovtedajší súkromný život (najmä rodinný a voľno časový) a psychické rozpoloženie. Tiež je potrebné zásadne odlišovať náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia a náhradu nemajetkovej ujmy. Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalovaného, že je tieto dva samostatné nároky vznikajúce na základe dvoch odlišných právnych základov v plnej miere subsumovať. Je síce pravdou, že pokiaľ je náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia dostatočne vysoká a zohľadňuje aj následky do budúcnosti, súd sa môže prikloniť k výkladu, že ďalšia náhrada z titulu nemajetkovej ujmy už nie je potrebná, musí mať však za preukázané, že vnútorné prežívanie dotknutej osoby, najmä jej psychická sféra, nebola spôsobenou ujmom zásadným spôsobom ovplyvnená a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia s takýmito následkami už počítá. V danom prípade, vychádzajúc zo znaleckého posudku, možno konštatovať, že tento posudzovateľ sťaženie spoločenského uplatnenia v čase odo dňa úrazu 13.08.2012, do jedného roka od ukončenia liečby poškodenej, teda 21.07.2014.

Na druhej strane je potrebné uviesť, že návrh žalobkyne o zaplatenie 15.000 Eur nemajetkovej ujmy je neprimerane vysoký berúc do úvahy vek žalobkyne v čase úrazu, skutočnosť, že škoda nebola spôsobená úmyselne, či výšku priznaného sťaženia spoločenského uplatnenia. Keďže má súd pri posudzovaní výšky nemajetkovej ujmy zohľadniť rozhodovaciu činnosť súdov, je potrebné si určiť rámec

priznaných náhrad nemajetkovej ujmy v konaniach pred súdmi a následne voľnou úvahou súdu, berúc do úvahy okolnosti prípadu, posúdiť primeranosť nemajetkovej ujmy v konkrétnom prípade.

29. Vo veci 7C/228/2016, Okresný súd Bratislava I, priznal žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy 2.000 Eur pri škode na zdraví, zanedbaním poskytnutia zdravotnej starostlivosti škode na (ruptúra vajcovodu s krvácaním do brušnej dutiny s nutnosťou vykonania invazívneho chirurgického zákroku počas život ohrozujúceho stavu žalobkyne). V konaní však nebolo preukázané, že by neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne pretrvával, resp. že by v jeho dôsledku boli nezvratne narušené rodinné a spoločenské vzťahy, do ktorých vstupuje žalobkyňa v bežnom živote.

Vo veci 14C/50/2016, Okresný súd Bratislava I, priznal žalobkyni ako matke, náhradu nemajetkovej ujmy 16.900 Eur za smrť syna pri dopravnej nehode.

Vo veci 12C/73/2012, Okresný súd Prešov, priznal nemajetkovú ujmu 15.000 €, žalobca mal následkom porušenia právnych povinností pracovný úraz s traumatickými poruchami, poruchy zorného poľa, strata zubov, poškodenie tváre, vážne duševné ťažkosti po zranení hlavy, nejde však o absolútnu stratu možnosti naplniť zmysluplne svoj život.

Okresný súd Skalica vo veci 5C/379/2013 priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy 800 Eur, následkom poškodenia tváre žalobcu úderom skleneným pohárom s následkom zjazvenia časti tváre žalobcu.

Okresný súd Bratislava II, vo veci 15C/446/2015-769, priznal žalobkyni v 1) rade náhradu nemajetkovej ujmy 527,76 Eur následkom závažného poškodenia zdravia pri pôrode s doživotnými následkami. Je však nutné uviesť, že znaleckým posudkom bola žalobkyni priznaná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 35.003,52 Eur.

30. Z uvedeného je zrejmé, že priznaná výška nemajetkovej ujmy sa zásadne odlišuje od prípadu k prípadu, pričom treba brať do úvahy závažnosť následkov na ďalší život poškodených, výšku už priznanej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, a pod. Pokiaľ teda v danom prípade možno konštatovať, vychádzajúc zo znaleckého posudku, že žalobkyňa má jednoznačne trvalé následky, ktoré majú vplyv na jej každodenný život aj po skončení liečebného procesu a nepriaznivým spôsobom zapríčinili zmenu jej životného štýlu, je v danej veci daný predpoklad náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy, berúc do úvahy rozhodovacia prax súdov, kedy sumy okolo 15.000 € priamo súvisia s tragickou smrťou blízkej osoby alebo závažnými zraneniami s doživotnými následkami u mladých ľudí a na druhej strane sumy okolo 800 až 2000 € súvisia s poškodením zdravia so žiadnymi alebo čiastočnými následkami pre ďalší život poškodených, súd priznal žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1.000 €. Žalobkyňa síce žila do úrazu aktívnym životným štýlom, vzhľadom na jej vek v čase úrazu však nemožno porovnávať ako dlho by aktívnym životným štýlom nebyť úrazu ďalej žila v porovnaní s mladým človekom. Rovnako vplyv úrazu na jej súkromný a rodinný život možno v danom prípade badať, nezapríčinil však také závažné rozvrátenie a trvalé narušenie týchto vzťahov, ktoré by odôvodňovali priznanie vyššej sumy nemajetkovej ujmy.

31. Žalovaný ako aj intervenient vzniesli v priebehu konania viaceré námietky premlčania vo vzťahu k liečebným nákladom. Žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k všetkým liečebným nákladom vynaloženým do konca roku 2012. Žalobkyňa v tejto časti argumentuje posunutím začatia plynutia premlčacej lehoty, kedy okamih plynutia premlčacej lehoty by sa mal viazať na okamih ukončenia liečby poškodeného. Súd sa s tvrdením žalobkyne nestotožnil. Uvedená argumentácia by pri liečbach trvajúcich roky, či dokonca celoživotných liečbach znamenala, že premlčacia lehota týchto nárokov by nikdy nezačala plynúť. Tiež nie je zrejmé čo je potrebné rozumieť pod pojmom ukončenia liečby a ponúka viacero extenzívnych aj zužujúcich výkladov. Žalobkyňa v danom prípade presne vedela kedy jej vznikol aký náklad v súvislosti s liečebným procesom a každý si aj osobitne vyčíslila. Je teda možné absolútne presne a nepochybne určiť začatie plynutia premlčacej lehoty pre každý jeden z liečebných nákladov. Pokiaľ je teda v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčacia lehota v prípade náhrady škody stanovená na dva roky odo dňa keď sa poškodený dozvie o škode (podmienka znalosti o škode bude v tomto prípade naplnená momentom úhrady každého jednotlivého liečebného nákladu samostatne) a o tom, kto za ňu zodpovedá (toto sa žalobkyňa dozvedela v deň úrazu 13.08.2012), a žalobkyňa si uplatnila svoje nároky žalobou na súde až dňa 31.12.2014, za premlčané možno považovať:

Náklad pobytu v nemocnici z 23.08.2012 na sumu 123,53 €; nároky z 05.09.2012, 07.11.2012, 22.08.2012 na sumu 32 € (RTG); lekárska starostlivosť zo dňa 14.08.2012, 27.08.2012, 03.10.2012 a 21.09.2012 ma sumu 117,03 €; lekárska starostlivosť zo dňa 05.06.2012 a 23.08.2012 na sumu 15,84 €; masáže zo dňa 27.11.2012 a 03.11.2012 na sumu spolu vo výške 550 €; lístky na plaváreň zo dňa

11.11.2012 na sumu 9,50 €; korzet z 24.09.2012 na sumu 65 € ; lieky zo dňa 07.08.2012 a 24.09.2012 na sumu 34,80 €. Za premlčané tiež možno považovať náklady súvisiace s liečebnými nákladmi (najmä cestovné a parkovné pri cestách k lekárovi, plaváreň, advokát) - parkovné dokopy 2 Eura dňa 09.11.12 a 27.11.12; cesty v roku 2012 v sume 292,93 Eur; Pokiaľ si teda žalobkyňa uplatňuje liečebné náklady v sume 1.988,95 €, od ktorých súd odpočíta vyššie vymenované náklady, ktoré považuje za premlčané - 1.242,63 €, výsledná suma, na ktorú má žalovaná nárok predstavuje 746,32 €.

32. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že náklady vynaložené na ročné predplatné do plavárne v sume 360 € (z 02.10.2013), pobyt vo Wellness stredisku v sume 17,50 € (15.12.2013), náklady na plaváreň v sume 120 € (marec 2013) a lieky Xanax a Concor v sume 35,60 €, je potrebné považovať za vynaložené neúčelne a nebola preukázaná nevyhnutnosť ich vynaloženia. Posúdenie účelnosti liečebných nákladov treba posudzovať v širšej súvislosti než len náklady vynaložené bezprostredne súvisiace s priamym poškodením zdravia. Za účelné je potrebné považovať aj také náklady, ktoré sa síce nemusia zdať ako zjavne nevyhnutné, no majú celkom preukázateľne podpornú funkciu pri celkovom zotavovaní poškodenej po ukončení prvotného liečebného procesu, pokiaľ takéto náklady prispievajú k celkovému zlepšeniu fyzickej ako aj psychickej kondície poškodenej po závažnom úraze.

33. Pokiaľ ide o otázku výšky materiálnej škody a opodstatnenosti niektorých nárokov žalobkyne v tejto časti, žalobkyňa si uplatnila sumu 2.254,77 €, pozostávajúcej z 99,50 € súdneho poplatku a odmien za poskytnutie právnych služieb 696,47 € v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, pod sp.zn.: 12C/140/2013, poplatku za vypracovanie znaleckého posudku 582,24 €, ekonomickej analýzy 576 €, a sumy 297,56 € za cesty k právnikovi.

34. Lustráciou súd zistil, že uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 12C/140/2013, zo dňa 23.08.2013, tamjší súd v konaní o zabezpečenie dôkazu navrhovateľke, t.j. žalobkyni náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tá si náhradu trov konania neuplatnila. Súd má za to, že si žalobkyňa mala svoj nárok na náhradu trov konania (zaplatený SP + trovy právneho zastúpenia) uplatniť v konaní na OS BA I sp.zn. 12C/140/2013 a preto jej ho v tomto konaní nepriznal.

35. Pokiaľ ide o náhradu za vypracovanie znaleckého posudku, v tejto súvislosti je dôležité poukázať na skutočnosť, že rozhodujúcim podkladom na stanovenie výšky náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia je lekárske posudok. Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, lekárske posudok vydáva poskytovateľ zdravotnej starostlivosti a posudzovanie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia vykonáva poskytovateľom určený lekár. Podľa odseku 3, sa lekárske posudok vydáva na žiadosť osoby, ktorej sa má posudzovanie týkať, alebo na žiadosť právnickej osoby, so súhlasom takejto osoby. Význam lekárskeho posudku pre posúdenie opodstatnenosti nároku na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia zvyčajne zákon č. 437/2004 Z.z., vo svojom ustanovení §7 ods. 6, v zmysle ktorého, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 (poškodený alebo osoba, ktorá za poškodenie zodpovedá - pozn. súdu) požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu. Z uvedeného teda jasne vyplýva, že zákon pre posúdenie odôvodnenosti nároku bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia prioritizuje lekárske posudok a len v prípade, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolesti alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby, ktoré požiadali o vydanie lekárskeho posudku požiadať o vyhotovenie znaleckého posudku. V danom prípade však žalobkyňa rovno pristúpila k vypracovaniu súkromného znaleckého posudku, a to bez toho aby vôbec požiadala o vypracovanie lekárskeho posudku. Takýto postup žalobkyne súd považuje za nevhodný a ak by tomuto nároku vyhovel, nedôvodne a neprimerane by tým zaťažil žalovaného.

36. Žalobkyňa si uplatnila náhradu 576 € za vypracovanie ekonomickej analýzy, pričom žalobkyňa v konaní predložila faktúru aj predmetnú analýzu. Výška náhrady ušlého zisku mohla však podľa názoru súdu byť vecou dokazovania v tomto konaní oveľa objektívnejšími, výpovednejšími ako aj hospodárnejšími dôkaznými prostriedkami. Predmetná analýza vychádzala z pre súd neznámych podkladov a možno dôvodne pochybovať o jej objektívnosti. Keďže súd žalobkyni ušlý príjem a ušlý

zisk, ktorý vychádzal z predmetnej ekonomickej analýzy nepriznal, nepriznal jej ani náhradu za jej vypracovanie.

37. Náhrady cestovného 297,56 € si žalobkyňa uplatnila pozostávajúce z 68,76 € za cesty k právnikovi a v sume 228,80 € za cesty k znalcovi. Podľa tvrdenia žalobkyne išlo o cesty k právnikovi a znalcovi za účelom vypracovania znaleckého posudku a poskytnutia právneho poradenstva v súvislosti s riešením situácie vzniknutej v dôsledku úrazu. Keďže súd žalobkyňu nepriznal náhradu za vypracovaný znalecký posudok, ktorý posúdil ako nehospodárny (viď vyššie), nepriznal jej ani s tým súvisiace cestovné náklady. Pokiaľ ide o náklady cestovného za právny zástupcom, súd má za to, že tieto náklady vynaložené podľa cestovného príkazu predloženej žalobkyňou v roku 2013 v rozsahu 200km možno subsumovať za náklady vzniknuté v dôsledku úrazu žalobkyne, preto jej sumu 68,76 € za cesty k právnikovi možno priznať, pričom ich výšku žalovaný ani intervenient nerozporoval.

38. Keďže sa žalovaný dostal s plnením žalobkyňu priznaných nárokov do omeškania, súd s poukazom na ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., priznal žalobkyňu úrok z omeškania vo výške 5,05% tak, ako si ho uplatnila.

39. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

40. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal pomerné právo na náhradu trov. Žalobkyňa si v konaní (po všetkých späťvzatiach a úpravách petitu) uplatňovala sumu celkovo vo výške 173.800,96 Eur (132,24 + 1.988,95 + 2.254,77 + 17.600 + 136.825 + 15.000). Úspešná bola v časti 1.947,32 Eur (132,24 + 746,32 + 68,76 + 1.000). Vo výsledku bola žalobkyňa úspešná v pomere 1,1 % a v pomere 98,90 % neúspešná. Čistý úspech žalovaného teda predstavuje 97,80 %.

41. Pokiaľ ide o náhradu trov konania intervenienta, súd v tejto časti konštatuje, že intervenientovi v konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu ich náhradu nepriznal.

42. V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).